

ΚΕΦ. 7. : ΓΕΩΔΑΙΣΙΑΚΕΣ ΤΗΣ ΛΥΣΗΣ SCHWARZSCHILD

A. Κατανοώντας, οι εξισώσεις που περιγράφουν τις γεωδαισιακές είναι διαφορικές εξισώσεις 2ης τάξης ως προς τον ίδιο χρόνο τ (ή 2η χρονική συντεταγμένη λ). Όμως, επειδή η λύση Schwarzschild είναι στατική και σφαιρική συμμετρική, υπάρχουν 2α αντίστοιχα διανύσματα Killing

$$t^\alpha = (1, 0, 0, 0)$$

$$\phi^\alpha = (0, 0, 0, 1)$$

και οι αντίστοιχες διατηρούμενες ποσότητες

$$t^\alpha u_\alpha = -e$$

$$\phi^\alpha u_\alpha = l$$

$$\Rightarrow e = -u_t = -g_{tt}u^t = \left(1 - \frac{2M}{r}\right) \frac{dt}{d\tau}$$

$$l = u_\phi = g_{\phi\phi}u^\phi = r^2 \sin^2\theta \frac{d\phi}{d\tau}$$

Τι αντιπροσωπεύουν οι ποσότητες e και l ;

Είδαμε ότι στην ΕΘΣ η οδινή κίνηση-ενέργεια ενός βωλαριδίου είναι

$$E = p^t = mu^t = m \frac{dt}{d\tau}$$

οπότε η ενέργεια ανά μονάδα μάζας είναι

$$\frac{E}{m} = \frac{dt}{d\tau}$$

$$\text{Επειδή } \lim_{r \rightarrow \infty} e = \lim_{r \rightarrow \infty} \left(1 - \frac{2M}{r}\right) \frac{dt}{d\tau} = \frac{dt}{d\tau}$$

έπεται ότι η γραμμή e είναι η γενεύουσα, γιατί σε, ως ενέργεια ανά μονάδα μήκους (υψεύου).

Αντικαθίστας, επείδη

$$l = r^2 \sin^2 \theta \frac{d\varphi}{dz} = r^2 \sin^2 \theta \frac{d\varphi}{dt} \frac{dt}{dz}$$

στο Νεύτωνείο όριο είναι

$$l = r^2 \sin^2 \theta \frac{d\varphi}{dt} \quad \left(\frac{dt}{dz} \rightarrow 1 \right)$$

οπότε η l είναι η γραμμή ανά μονάδα μήκους (υψεύου) σε συντεταγμένες r, θ, φ .

B. ΕΠΙΠΕΔΕΣ ΤΡΟΧΙΕΣ

Όλες οι γεωδαισιακές της λύσης Schwarzschild είναι επίπεδες, δηλ. η κάθε μία βρίσκεται επί ενός συμμετρικού επιπέδου. Αυτό αποδεικνύεται εύκολα ως εξής: Αν πούτε ότι σε κάποιο σημείο της τροχιάς είναι $\frac{d\varphi}{dz} \neq 0$ για $t=0$. Τότε μπορούμε (λόγω συμμετρίας σφαιρικής) να γράψω το σύστημα συντεταγμένων έτσι ώστε $\frac{d\varphi'}{dz} = 0$ (όπου φ' η νέα συντεταγμένη) $\Rightarrow l = 0$. Επείδη όμως η l διατηρείται, θα είναι πάντοτε $\frac{d\varphi'}{dz} = 0 \Rightarrow \varphi' = \text{const.} \Rightarrow$ η τροχιά παραμένει μέσα συμμετρικό επίπεδο. Επείδη σε σφαιρική συμμετρία όλα τα επίπεδα που περνούν από το $r=0$ είναι ισοδύναμα, πρέπει να μελετήσουμε τροχιές στο επίπεδο $\theta = \pi/2$ (ισοκρινό επίπεδο).

Γ. ΤΡΙΤΗ ΣΤΑΘΕΡΑ ΚΙΝΗΣΗΣ - ΥΠΟΘΕΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

Ανεξάρτητα των συστημάτων του χωροχρόνου,
υπάρχει πάντα σταθερή η βαθμωτή κίνηση

$$u^\alpha u_\alpha = -\kappa$$

δηλ

$$\kappa = \begin{cases} 1, & \text{χρονοειδής τροχιά (σωματίδια)} \\ 0, & \text{φωτοειδής τροχιά (φωτόνια)} \end{cases}$$

οπότε

$$g_{\alpha\beta} u^\alpha u^\beta = -\kappa$$

$$\Rightarrow g_{tt}(u^t)^2 + g_{rr}(u^r)^2 + g_{\theta\theta}(u^\theta)^2 + g_{\varphi\varphi}(u^\varphi)^2 = -\kappa$$

$$\Rightarrow -\left(1 - \frac{2M}{r}\right) \left(\frac{dt}{d\tau}\right)^2 + \left(1 - \frac{2M}{r}\right)^{-1} \left(\frac{dr}{d\tau}\right)^2 + r^2 \left(\frac{d\theta}{d\tau}\right)^2 + r^2 \sin^2\theta \left(\frac{d\varphi}{d\tau}\right)^2 = -\kappa$$

$$\Rightarrow -\left(1 - \frac{2M}{r}\right) \frac{e^2}{\left(1 - \frac{2M}{r}\right)^2} + \left(1 - \frac{2M}{r}\right)^{-1} \left(\frac{dr}{d\tau}\right)^2 + r^2 \sin^2\theta \frac{l^2}{r^4 \sin^4\theta} = -\kappa$$

$$\Rightarrow -\frac{e^2}{1 - \frac{2M}{r}} + \left(1 - \frac{2M}{r}\right)^{-1} \left(\frac{dr}{d\tau}\right)^2 + \frac{l^2}{r^2} = -\kappa$$

$$\Rightarrow e^2 = \left(\frac{dr}{d\tau}\right)^2 + \left(1 - \frac{2M}{r}\right) \left(\frac{l^2}{r^2} + \kappa\right)$$

Διακρίνοντας με 2 :

$$\frac{e^2}{2} = \frac{1}{2} \left(\frac{dr}{d\tau}\right)^2 + \frac{1}{2} \left(\frac{l^2}{r^2} - \frac{2M}{r} \kappa - \frac{2Ml^2}{r^3} + \kappa\right)$$

$$\Rightarrow \frac{e^2 - \kappa}{2} = \frac{1}{2} \left(\frac{dr}{d\tau}\right)^2 + \frac{1}{2} \left(\frac{l^2}{r^2} - \frac{2M}{r} \kappa - \frac{2Ml^2}{r^3}\right)$$

$$\Rightarrow \boxed{\tilde{E} = \frac{1}{2} \left(\frac{dr}{d\tau}\right)^2 + \tilde{V}}$$

①

όπου ορίσαμε την υποθετική ενέργεια

$$\tilde{E} = \frac{e^2 - \kappa}{2}$$

και το υποθετικό δυναμικό

$$\tilde{V} = \frac{1}{2} \left(\frac{l^2}{r^2} - \frac{2M}{r} \kappa - \frac{2Ml^2}{r^3} \right)$$

Η εξίσωση ① είναι απλώς η εξίσωση της 160δυναμής κοροδιδάρασης κίνησης β'ετα υποθετικό δυναμικό \tilde{V} με υποθετική ενέργεια \tilde{E} , οπότε μπορούν να φελερδοού οι τροχίες όπως και των κλασικών δυναμικών.

Δ. ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΤΡΟΧΙΩΝ ΣΤΟ ΥΠΟΘΕΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

Κατ' αρχήν παρατηρούμε ότι το υποθετικό δυναμικό βυτηνίζει με από την κίνηση β'ετα πεδίο κεντρικών δυνάμεων στο Νευτώνειο όριο

$\left(\frac{l^2}{2r^2} - \frac{M}{r} \right)$ για $\kappa=1$ (βαρκαριδία) με την προσθήκη ότως του βχερλιβερικού όρου $-\frac{Ml^2}{r^3}$.

Ο όρος αυτός αλλάζει τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά τις τροχίες των βαρκαριδίων ή φωτόντων.

ΣΗΜΑΤΙΔΙΑ ($\kappa=1$):

Βρίσκουμε τα ακρότατα του δυναμικού:

$$\frac{d\tilde{V}}{dr} = 0 \Rightarrow Mr^2 - l^2r + 3Ml^2 = 0$$

$$\Rightarrow \boxed{r_{\pm} = \frac{l^2 \pm \sqrt{l^2 - 12M^2}}{2M}}$$

Για να υπάρχουν πραγματικές λύσεις r_{\pm} , θα πρέπει να ισχύει $l^2 > 12M^2 \Rightarrow |l| > \sqrt{12}M$.

Αν ισχύει αυτή η σχέση, τότε υπάρχουν ένα τοπικό μέγιστο στο $r=r_-$ με τιμή $\tilde{V}_- = \tilde{V}(r_-)$

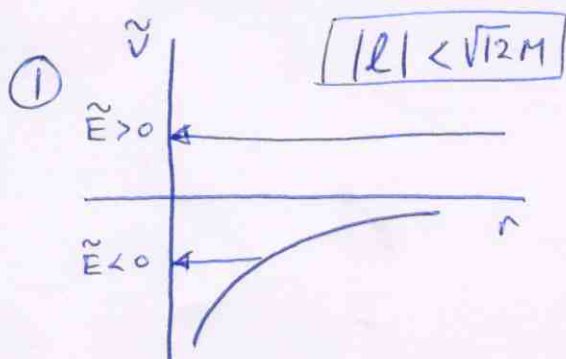
και ένα τοπικό ελάχιστο στο $r=r_+$ με τιμή

$\tilde{V}_+ = \tilde{V}(r_+)$. Στο τοπικό μέγιστο είναι $\frac{d^2\tilde{V}}{dr^2} < 0$

ενώ στο τοπικό ελάχιστο είναι $\frac{d^2\tilde{V}}{dr^2} > 0$.

Εάν η φοχιά τέτοια ώστε $\tilde{E} < 0$, τότε είναι δέσνια (bound) αλλιώς, αν $\tilde{E} > 0$, είναι αδέσμευτη (unbound).

ΕΙΔΗ ΤΡΟΧΙΩΝ:

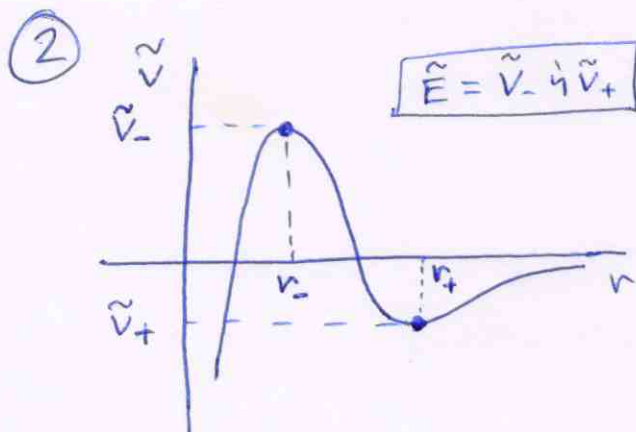

ΤΡΟΧΙΑ ΠΡΟΣΠΗΖΩΣΗΣ

Είτε $\tilde{E} > 0$, είτε $\tilde{E} < 0$, η τροφορμή δεν είναι αρκετά μεγάλη, οπότε δεν υπάρχουν αιχμές και η φοχιά καταλήγει στο $r=0$ (για ελεύθερο σωματίδιο)

Ένα ελεύθερο σωματίδιο με $\tilde{E} > 0$ μπορεί να φθάσει στο $r \rightarrow \infty$, ενώ με $\tilde{E} < 0$ είναι δέσνια και θα επιστρέψει στο $r=0$ αφού φθάσει μέχρι της μέγιστης απόστασης.

$$|L| > \sqrt{12}M$$

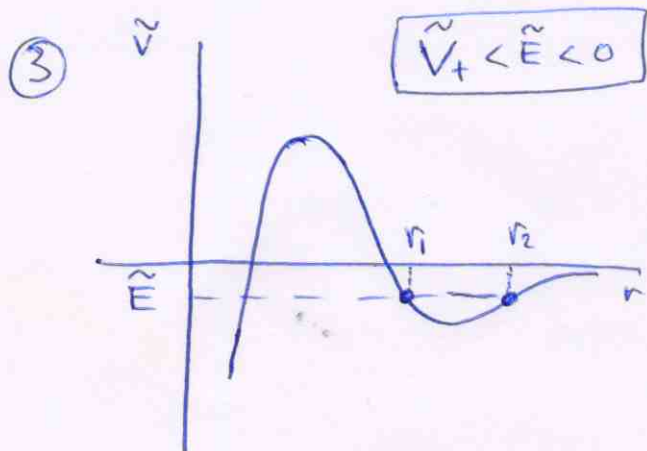
ΚΥΚΛΙΚΕΣ ΤΡΟΧΙΕΣ

Αν $\tilde{E} = \tilde{V}_- \dot{\vee} \tilde{E} = \tilde{V}_+$

η τροχιά είναι κυκλική
($\frac{dr}{dt} = 0$).

Στο r_- : $\frac{d^2\tilde{V}}{dr^2} < 0 \Rightarrow$ ασταθής

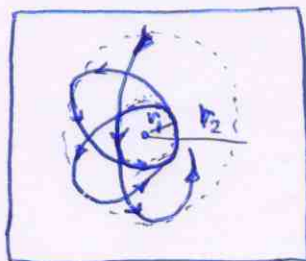
r_+ : $\frac{d^2\tilde{V}}{dr^2} > 0 \Rightarrow$ ευεσταθής

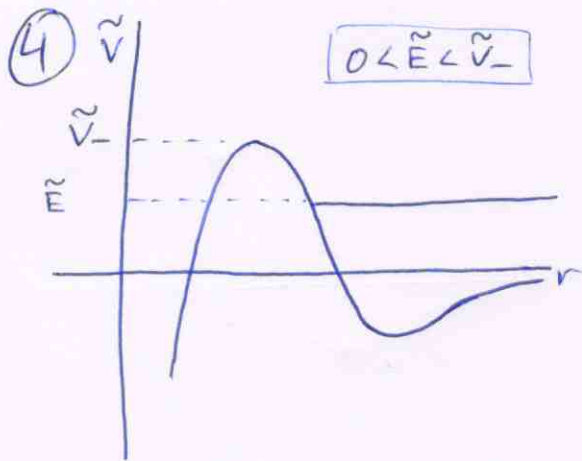
ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΛΛΕΙΨΟΕΙΔΗΣ ΤΡΟΧΙΑ

Εάν $\tilde{V}_+ < \tilde{E} < 0$ τότε

το βωφαιδίδιο θα κλείσει
σε ανοικτή ελλειψοειδής τροχιά
μεταξύ των ορίων r_1 και r_2

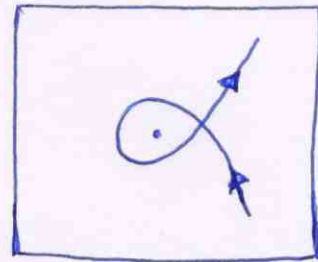

Στη Νεύτωνεια δυναμική η τροχιά θα ήταν μια κλειστή ελλειψή. Όμως ο σχετικιστικός όρος $-\frac{Mv^2}{r^3}$ στο υποθετικό δυναμικό προκαλεί μια μετατόπιση των αψίδων ως τροχιάς.

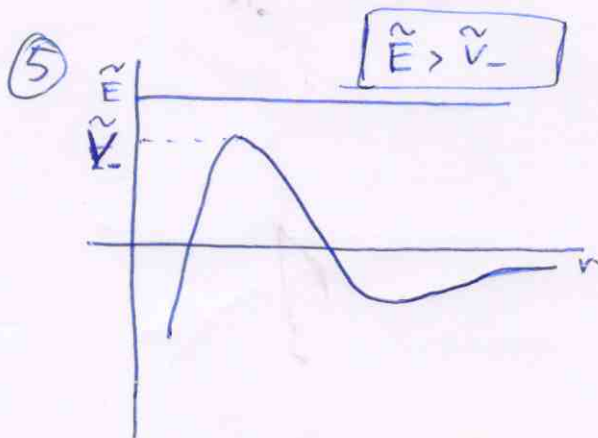

ΤΡΟΧΙΑ ΣΚΕΔΑΣΗΣ

Επειδή $\tilde{E} > 0$, ένα ελαστικό σωματίδιο δεν γίνεται δεμένο, αλλά απλά σκεδάζεται από το κεντρικό φράγμα του υποθετικού δυναμικού.

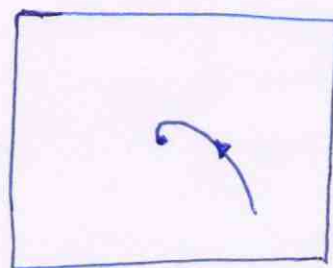

Το φαινόμενο της σκεδάσης είναι πολύ πιο εύκολο απ' ό,τι στο Νευτώνειο όριο.

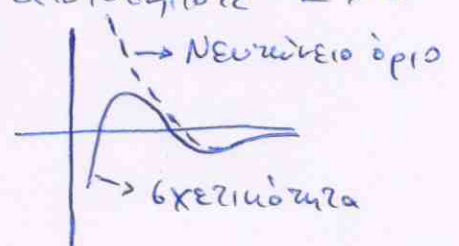

ΤΡΟΧΙΑ ΠΡΟΣΠΤΩΣΗΣ

Αν $\tilde{E} > \tilde{V}_-$ ένα ελαστικό σωματίδιο δε έχει αρκετή γραφορμία για να σκαρτάρει πάλι πρὸς τὸ $r=0$.

Αντιθέτως, στο Νευτώνειο όριο κύκλος του είδους γ τροχιά δεν υπάρχει, διότι εκεί το κεντρικό φράγμα υπάρχει πάντοτε για οποιοδήποτε $\tilde{E} > 0$ ~~και παραμένει σταθερό~~ όταν $|k| > \sqrt{2}M$.

Ε. ΕΣΩΤΑΤΗ ΕΥΣΤΑΘΗΣ ΚΥΚΛΙΗ ΤΡΟΧΙΑ

Η ευσταθής κυκλική τροχιά στο $r = r_+$ υπάρχει μόνο εφ' όσον $l^2 > 12M^2$ και είναι

$$r_+ = \frac{l^2 + l\sqrt{l^2 - 12M^2}}{2M}$$

Οπότε, στο όριο όπου $l^2 = 12M^2$ είναι:

$$r_{\text{isco}} = \frac{l^2}{2M} = \frac{12M^2}{2M}$$

$$\Rightarrow \boxed{r_{\text{isco}} = 6M}$$

όπου ISCO = innermost stable circular orbit.

Οποιαδήποτε κυκλική τροχιά με $r < r_{\text{isco}}$ είναι αβσταθής.

ΚΥΚΛΙΚΕΣ ΤΡΟΧΙΕΣ

Για μια ευσταθής κυκλική τροχιά ορίζεται η γωνιακή ροπή ανά μονάδα μάζας (ως προς το κεντρικό αντικείμενο)

$$\Omega \equiv \frac{d\varphi}{dt} = \frac{d\varphi/dz}{dt/dz} = \frac{u^\varphi}{u^t}$$

όπως,

$$u^t = \frac{dt}{dz} = \frac{e}{1 - 2M/r} \quad (-e = t^\alpha u_\alpha = u^t g_{tt})$$

$$u^\varphi = \frac{d\varphi}{dz} = \frac{l}{r^2} \quad (l = \varphi^\alpha u_\alpha = u^\varphi g_{\varphi\varphi})$$

Οπότε:

$$\boxed{\Omega = \frac{1}{r^2} \left(1 - \frac{2M}{r}\right) \left(\frac{l}{e}\right)}$$

Για ευγραφή κυκλικές τροχιές υπάρχει
 όπως έχουμε σχέση μεταξύ l και e , διότι
 ισχύουν οι συνθήκες

$$\begin{cases} \frac{d\tilde{v}}{dr} = 0 \\ \tilde{E} = \tilde{v} \Rightarrow \frac{dr}{dz} = 0 \end{cases}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} r = \frac{l^2 + l\sqrt{l^2 - 12M^2}}{2M} \\ \frac{e-1}{2} = \frac{l^2}{2r^2} - \frac{M}{r} - \frac{Ml^2}{r^3} \end{cases}$$

$$\Rightarrow \boxed{\frac{l}{e} = \frac{\sqrt{rM}}{1 - \frac{2M}{r}}}$$

Οπότε,

$$\boxed{\Omega^2 = \frac{M}{r^3}}$$

[ΑΣΚΗΣΗ]

Κατά σύμβαση, προκύπτει η ίδια τροφή όπως
 και στο Νευτώνειο όριο.

Επειδή $u^\varphi = \Omega u^t$, η 4-ταχύτητα είναι

$$\begin{aligned} u^\alpha &= (u^t, 0, 0, u^\varphi) \\ &= u^t (1, 0, 0, \Omega) \end{aligned}$$

Η u^t προκύπτει από τη συνθήκη κανονικοποίησης

$$u^\alpha u_\alpha = -1$$

$$\Rightarrow u^t = (1 - \frac{2M}{r} - r^2 \Omega^2)^{-1/2}$$

$$\Rightarrow \boxed{u^t = (1 - \frac{3M}{r})^{-1/2}}$$

[ΑΣΚΗΣΗ]

ΣΤ. ΓΕΩΔΑΙΣΙΑΚΕΣ ΦΩΤΟΝΙΩΝ

Στη γενική εξίσωση που περιγράφει γεωδαισιακές της μετρικής Schwarzschild θέτουμε $\kappa=0$ (διότι $u^\alpha u_\alpha = 0$ για φωτόνια) και στη θέση της ακτίνας r χρησιμοποιούμε την ακριβή παράμετρο λ , οπότε:

$$\frac{e^2}{2} = \frac{1}{2} \left(\frac{dr}{d\lambda} \right)^2 + \frac{1}{2} \left(1 - \frac{2M}{r} \right) \frac{l^2}{r^2}$$

Ορίζουμε

$$\tilde{E}_\varphi = \frac{e^2}{2} \rightarrow \text{ενέργεια φωτονίου στο άπειρο}$$

$$\tilde{V}_\varphi = \frac{1}{2} \left(1 - \frac{2M}{r} \right) \frac{l^2}{r^2} \rightarrow \text{βροφορική ενέργεια φωτονίου (ως προς το } r=0 \text{) στο άπειρο.}$$

Τότε, η εξίσωση των γεωδαισιακών παίρνει πάλι τη μορφή

$$\tilde{E}_\varphi = \frac{1}{2} \left(\frac{dr}{d\lambda} \right)^2 + \tilde{V}_\varphi$$

ΚΥΚΛΙΚΕΣ ΤΡΟΧΙΕΣ (ΑΣΥΜΒΕΙΣ)

Κυκλική τροχιά στο υποθετικό δυ-αφικό \tilde{V}_φ μπορεί να υπάρξει αν

$$\frac{\partial \tilde{V}_\varphi}{\partial r} = 0$$

$$\Rightarrow \frac{l^2}{2} \left[-\frac{2}{r^3} + \frac{6}{r^4} \right] = 0$$

$$\Rightarrow \boxed{r = 3M}$$

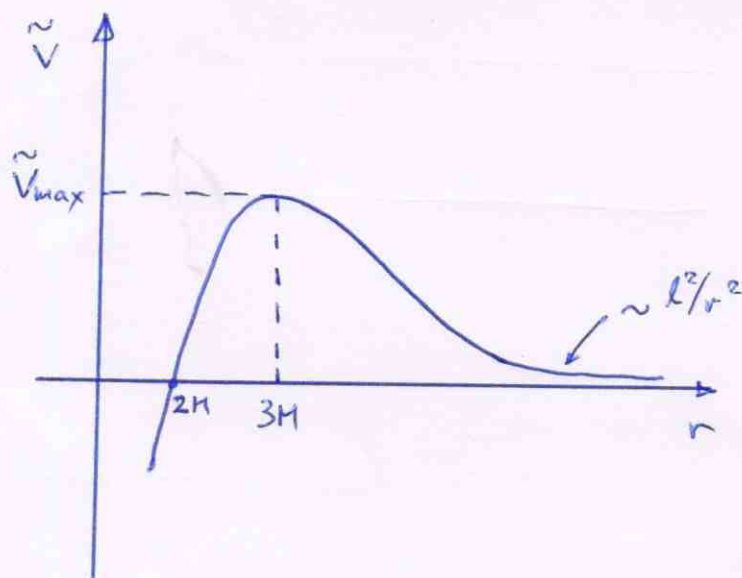
Εξετάσουμε την ευαθρότητα των κυκλικών τροχιών:

$$\left. \frac{d^2 \tilde{V}_\varphi}{dr^2} \right|_{r=3M} < 0$$

Άρα οι κυκλικές τροχιές στο $r=3M$ είναι αβυσθώδεις. Το δυναμικό έχει μέγιστη τιμή στο $r=3M$ ήδη $l \ll r$

$$\begin{aligned} \tilde{V}_{\max} &= \tilde{V}_\varphi(r=3M) \\ &= \frac{1}{2} \left(1 - \frac{2}{3} \right) \frac{l^2}{(3M)^2} \\ &= \frac{l^2}{54M^2} \end{aligned}$$

Ένα ζήτημα σχετικά του υποθετικού δυναμικού \tilde{V}_φ για κάποια βροχοσφύη l είναι:

Στην αβυσθώδη κυκλική τροχιά: $\frac{dr}{dt} = 0 \Rightarrow \tilde{E}_\varphi = \tilde{V}_\varphi = \tilde{V}_{\max}$

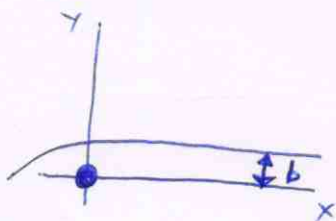
$$\Rightarrow \frac{e^2}{2} = \frac{l^2}{54M^2}$$

$$\Rightarrow \frac{l^2}{e^2} = 27M^2 \Rightarrow \boxed{\left| \frac{l}{e} \right| = \sqrt{27}M}$$

ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΣ ΚΡΟΥΣΗΣ (IMPACT PARAMETER)

Ορίζουμε την παράμετρο κρούσης ως

$$b = \left| \frac{l}{e} \right|$$

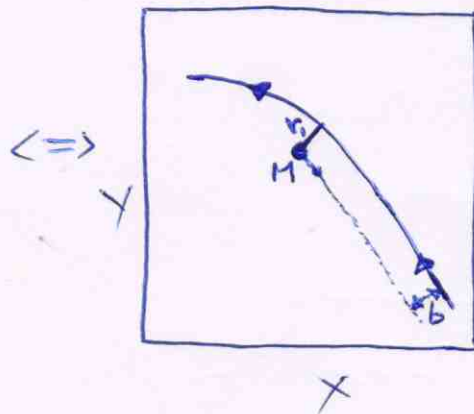
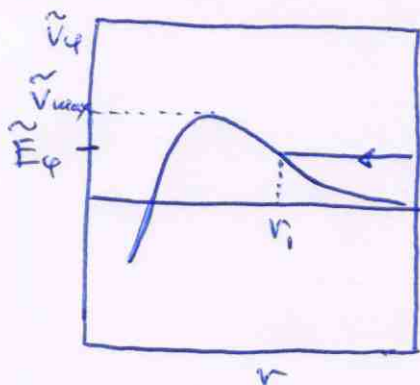
Αν π.χ. ορίσουμε ένα καρτεσιανό σύστημα συντεταγμένων x, y τέτοιο ώστε η κεντρική στήλη να βρίσκεται στο $(x, y) = (0, 0)$ τότε η παράμετρος κρούσης είναι η απόσταση από τον άξονα x της τροχιάς του φωτονίου στο άπειρο (επιλέγοντας τον άξονα να είναι παράλληλος προς την ευθύγραμμη τροχιά του φωτονίου στο άπειρο).

Για την ευγραφή κυκλικής τροχιάς στο $v = 3M$, όπου $\tilde{v}_\varphi = \tilde{v}_{\max}$, είναι $b = \sqrt{27}M$.

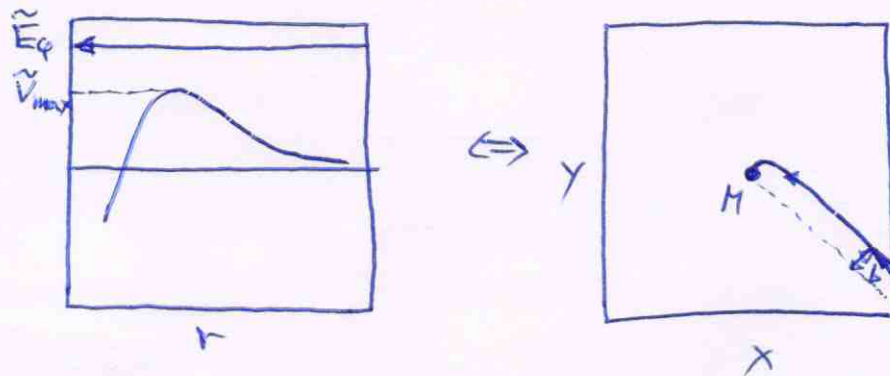
ΕΙΔΗ ΤΡΟΧΙΩΝ

- ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΑ ΦΩΤΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΠΕΙΡΟ

① $\tilde{E}_\varphi < \tilde{v}_{\max} \Leftrightarrow b > \sqrt{27}M \Rightarrow$ ΣΚΕΔΑΣΗ

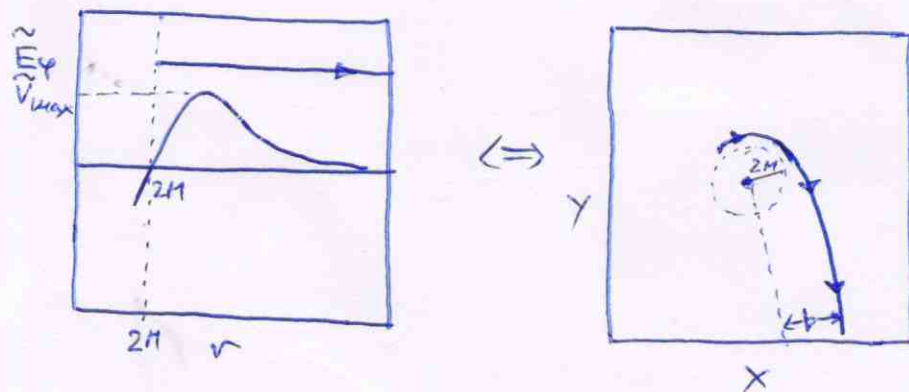

② $\tilde{E}_\varphi > \tilde{V}_{max} \Rightarrow b < \sqrt{27}M \Rightarrow$ ΠΡΟΣΠΤΩΣΗ

• ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΑ ΦΩΤΟΝΙΑ

③ $b < \sqrt{27}M$ με $r > 2M \Rightarrow$ ΔΙΑΦΥΓΗ

④ $b > \sqrt{27}M$ με $2M < r < 3M \Rightarrow$ ΣΥΛΛΗΨΗ

